

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 trt — kr.
Félévre . . . 3 — —
Negyedévre . . . 1 — 50
Egy hóra . . . — 30
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PECSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak
—
Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl,
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
sésben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papír- és könyvkereskedéseiben
Minden helyeken előfizetések is elfogadtnak.

Harcz a szédelésnek.

(Az aradi gyűlés határozata.)

Sok figyelemreméltó eszmét vetettek föl az aradi iparos kongresszuson, melynek hihetőleg az eredménye sem fog elmaradni, mert a kereskedelmi miniszter komolyan veszi a szakkörök véleményét és szívesen magáévá tesz minden olyan tervet, melynek gyakorlati kivihetőségét és előnyét belátja.

Kétszeres oka van a miniszternek, hogy sulyt fektessen az aradi gyűlés határozataira, mert azon képviselve voltak az összes kereskedelmi és iparkamarák és több szakegyleten kívül nem kevesebb mint 150 ipartestület küldött ki tagokat a tanácskozársra.

A gyűlés tárgyai erősen gyakorlati irányban mozogtak, a mi magában is örvendetes jelenség. Első sorban az ipartörvény módosításáról volt szó, melyet épen azóta sürgetnek, mióta azt a törvényt megalkotta az országgyűlés házasan és tökéletlenül.

Sokáig ellenszegült a kormány az ipartörvény-módosítás gondolatának is, de nem volt erre más érve, mint az, hogy hiszen a törvényt alig hozták meg, tehát nem lehet azonnal változtatni. Ma azonban minden jelenség arra mutat, hogy a lefolyt hat esztendőnek tapasztalásait maga a kormány is elégnék tartja egy beható reformjavaslat anyagául.

Nem túlságosan terjedelmes, de minden részletében indokolt és sürgős az a reform, melyet az aradi gyűlés kíván a képesítés, a tanoncztartás, a testületi kény-

szer, az illetékek behajtása körül és általában minden téren, a hol ma védtelenül áll szemben az iparos osztály a legnyomasztóbb viszonyokkal.

És nagyon üdvös az az idítvány, melyet az iparosok érdekeinek védelme szempontjából fogadott el az aradi gyűlés. Az, hogy minták előmutatásával megrendeléseket gyűjteni csupán kereskedők és iparosoknál, mint ismét eladók- és földelgőzőknél, de nem magánházaknál is legyen szabad s hogy legalább 5 év óta fönálló üzletekben hat havi és legfőlebb egy évre meghosszabbítható időtartamra, de kizárólag csak leltárba foglalt, előre bejelentett tárgyakra engedélyeztethessék — hatósági ellenőrzés mellett — végeladás.

Mind a két dolog valószínűságon existenciális kérdése a magyar iparosoknak és kereskedőknek, mert az utazók házálása és az állandó végeladások különösen a vidéki ipart és kereskedést károsítják meg anélkül, hogy előnye származnék belőle bárkinek.

Igazán nincs annak semmi jogosultsága, hogy külföldi házak vándor-ügynökeit beleszabadítsák a magánházakba és elvonják ezzel azoknak az üzleteknek a forgalmát, melyek az államnak, a városnak és a társadalomnak óriási közterheit viselik. Pedig ez még csak egyik része a méltatlanságnak. A másik az, hogy maga a vásárló közönség is ki van szolgáltatva a legkülönfélébb szédelgéseknek, a mint erre ezer példa van.

Épen így áll a dolog a végeladá-

sokkal is, melynek ürügye alatt egyes szédelgők éveig tartó tisztességtelen versennyel károsítják meg a szolid üzleteket és a hiszekegy közönséget, mely tudva-levőleg csak a maga kárán szokott tanulni nagy későn és még keserves okulásait is elfelejti csakhamar, mielőtt újabb, ügyesebb jelszavakkal közelít meg a furfangos fogásokból soha ki nem fogyó szédelgők.

Minden kétségen fölül indokolt azért, hogy a kormány alapos megfontolás tárgyává tegye az aradi javaslatokat és végre oly rendelkezéseket vegyen föl a módosítandó ipartörvénybe, melyek mellett eredményesen megvédelmezhetjük magunkat általában a külső verseny ellen, de különösen azon versennyel szemben, a mely nem tisztességes s nem szolid.

Az iparoktatás mezején szintén lényeges újításokat sürget az aradi gyűlés és hogy ezek mennyre sürgősek, mindenki tudja, a ki ismeri a mai elszomorító iparoktatási viszonyokat. Csak helyesítható az aradi határozat, hogy az iparoktatás ügye egészen a kereskedelmi miniszter kezébe helyezendő, hogy a tanonciskolák mai szervezetükben távolról sem felelnek meg az iparfejlesztés igényeinek s ez állapotokon helyes és gyakorlati alapokra fektetett ipariskolai szervezettel kell segíteni, hogy az ipariskolák fönntartási költségeinek fődözése érdekében az államnak és muni-cipiumoknak tetemes áldozatokat kell hozni. Es szinte szegyenletes, mikor még annak a nyomatékos hangsúlyozására is szükség van, hogy a jövőben csak oly gyermekek lehessenek iparos tanulók, a kik legalább

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Te.

Hohó most már barátom
Én is vig vagyok!
Nagy öröm ért engem, hát
Gratuláljatok.

Irgyelttem szörnyű mód
Ugy-e sorsotok?
Mivel nektek volt, a kit
Imádhattatok.

Én is vágytam magamnak
Szép, hü ideált,
Búsulva, mint a madár,
Párja ha elszállt: . . .

S ráskadtam pajtások!
Megtaláltam azt,
A ki — hiszem — önthetne
Szívembe vigaszt.

Oly hájos e leányka! . . .
Ki sem mondható,
Tündérhonban sem lehet
Hozzá hasonló.

Egyetlen egy hibája
Az, hogy nem szeret;
Nem szeretett a kicsi
Soh'se engemet.

De ki lehet az? Ugy-e,
Jó vő'n tudnotok?
Kíváncsiak! Nőjöm hát
Kissé orrotok.

Csak te szép lány, te — a ki
Versem' olvasod,
Figyelj reám, megsegom
Neked a titkot:

A kis angyal, kiről szól
Ez az énekeim
Te vagy, mert megtetszettél
Végtelen' nekem.

Edvin.

Őszszel.

— Kedélyrajz. —

Ista: K. Mártonffy Imre.

Küzeledik az ősz. Alig lehet észrevenni. A virágok tarka tömege még virít a mezőkön és a tarlókon hollók és varjak böngésznek.

De az erdőben már sárgulnak a levelek és egyenkint hullanak az anyaföldre. A madarak vidám dala nem hangzik többé; csak itt-ott hangzik magányos csicseregés.

Az ősz halkkal int a válásra, lehe nem hirtelen, de lassankint fosztja meg a földet díszétől. Mintha komoly, jelvényes szavakkal akarna előkészíteni a természet nagy halálára, mintha sejtene és tudná, hogy minden válas nehezére esik az emberi szívnek.

Amott a tisztá: kék égen a vándormadarak hosszú vonalakban tartanak a meleg haza felé; mások a templom tornyán gyülekeznek és csicseregve várják a szomszédokat, hogy együtt tegyék meg a légi útát a tengeren át messze földre. Amott elkésett fecskék kóvályognak a vendégszerető falak körül, mely fészktüknek ad helyet, a nyitott ablakhoz repülnek és a barát-ságos szobába csicseregnek. Ah! ott az ágyban fekszik a kis fiú, ki oly gyakran etette főlkjait, fáradt szemmel követi rüptüket és a madarak vissza-visszajönnek, mintha megköszönni akarnák neki. Az ablak előtt áll az orgonabokor, ugyanaz, a melynek illatos fűrtjeivel tavaszkor a gyermek játszadozott, — a virágzás elmúlt és vele együtt

4 elemi osztályt végeztek, vagy írni és olvasni tudnak.

Ez magyarázza meg, hogy még mindig nevelkednek teljesen műveletlen iparosok s hogy ki nem fogyunk azokból az avatag példányokból, kik, ha nem is ellenségei, de semmi esetre sem tényezői a haladásnak és a kikkel szemközt még a legotrombább szédelés is előnybe tud jutni.

Ki a hibás — ki a felelős?

Ily cím alatt a lap 61-ik (74) számában vezéreltek jelent meg az agostonteri iskola gyalázatos katasztrófájáról szólva. A cikk két kérdéssel foglalkozik: ki a hibás és ki a felelős? Hogy ki a hibás, azt a cikk nem dönti el, mert „hogy bűnnek nevezünk e vagy tudatlanságnak, a mi e hibát okozta” — úgymond a cikk — „ezzel mindaddig nem foglalkozhatunk, míg ez irányban a vizsgálat ki nem deríti a szándékosságát vagy tevedést.” S aztán azt mondja tovább a cikk, hogy: „Ki a hibás? Ezt ma, mikor a vizsgálat kutató szeme elől már minden nyom elenyészett, kitudni nem lehet; nem is fogja kitudni senki.”

De hogy ki a felelős, erre és nem másra felel meg a cikk S felelőstül — nagyon természetesen — az építőt állítja föl; mert hát ki vállalhat felelősséget egy épületért, ha nem az, a ki építi? Egy cikk megírásáért ki a felelős? A ki írta. Egy szekrény elkészítéséért ki a felelős? Az asztalos, a ki készítette. Egy állam jó voltáért ki a felelős? A miniszterium, a mely vezette stb. Ehhez nem kell tendenciozitas, ehhez nem kell tisztesség vagy nem tisztesség, ehhez nem kell szakértői szemle, mert ez a kérdés logikus következtetéseiből önként folyik.

S mindezek dacára, — de talán ép ezért, mert a kifejezések ily finom distinciójára egy építőmester (tisztelőt a kivételnek) nem képes — a felelősséget építőmester, Körösztos József, a „Fünfkirchner Zeitung” legutóbbi számában nyilatkozik és dobáknak holmi tisztességgel meg nem egyeztethető eljárással, tendenciozítással stb.

Lassan a testtel!

Mindenekelőtt meg kell magyaráznunk, — mert ezt abban az iskolában, a hol Körösztos József az okleveles építőmesterseget tanulta, nem tanították — hogy egy lappal, mint lappal nem lehet úgy beszélni, mint egy magán személylyel; egy magán személy követhet el tisztességtelenséget, egy lap soha, mert akkor megszűnt lappak lenni; egy lap maga is itélőbíró s az nincs alája rendelve semmiféle előzetes vagy utólagos vizsgálatnak, szemlének vagy tárgyalásnak, annak minden hivatalos apparátus blikri, az kutató, vizsgáló és ítélő önmagától sokkal gyorsabban és mégis gyakran sokkal

alaposabban, mint az a hivatalos apparátussal dolgozó bíróság. A lap külön fórum; a lap az a nagyközönség; s annak van ítélete, tisztelt okleveles építőmester úr; mert annak ehhez az ítélethez öröklött és szerzett joga van, a mint hogy ez esetben is nagyon sok keserves ezer forintokon volt kénytelen megvásárolni eme szomorú jogát.

Tehát azt, hogy mi tisztességes és mi nem, azt bízza csak bátran reánk; azt mi vagyunk megítélendőek, a kik nem állunk vizsgálat alatt s nem az, a ki maga érdekelt fél. Vagy tán a bíró véleménye ellen is nyilatkozhat okleveles építőmester úr?

Azt a kinyilatkoztatást tehát, melylyel a „Pécsi Figyelő” cikkének tartalmát tisztességgel meg nem egyeztetetnek nyilvánítja, visszadobjuk mint olyan esetlen gorombáskodást, melyet küllöben egy építőmestertől (ismét tisztelőt a kivételnek), ki rendes körülmények közt gorombáskodó pallérokkal és durva munkásokkal érintkezik, megszokhattunk.

Lám mi nem voltunk ilyen durvák. Mi azt mondtuk ama cikknek, hogy a hibát nem lehet kiudni, az lehet akárgi; sőt nem is következik, hogy az építőmester legyen a hibás, mert „az építő vállalkozó lelkiismeretére nehezedő vadon könnyűhet az a körülmény, hogy ő esetleg jobiszemlűleg eszelekedett, vagy a hiba az ő tudtan kívül történt meg; mert hiszen a vállalkozó — mint ezt a gyakorlat mutatja — szüntelen el lehet foglalva másfélől s ez idő alatt szintén csak az alkalmazottjában bízik meg, a hiba pedig egy ilyen ellenőrizetlen órában a legnagyobb könnyűséggel megeshetik. Ez tehát, ha így áll a dolog, az építő erkölcsi reputációjának védelmére szolgál...” Így irtuk ezt t. i. abban a cikkben.

Körösztos József úr, így önt nem fogja védelmezni az, a ki önt tendenciozusan tamadni akarja, a ki a szakértőket és a bírókat befolyásolni akarja, így nem ír, a ki önt hajszolja, így nem ítélni ön fölött a bíró sem, a kitől ön most az ítéletet várja. De ön ezt tisztességtelen eljárásnak mondja. Jó, legyen! Tehát tisztességtelen eljárás önt védeni! Ön maga mondta.

Latja Körösztos József úr, mi csak azt mondtuk az építőre, hogy ő az épület rossz volta miatt nem hibás, hanem annak jó voltaért felelős. Mert ha ön annyi hibát látott a konstrukcióban, ne vállalta volna el a felelősséget, hanem állította volna be a munkát s kért volna szakértői szemlést annak megítélésére, hogy ilyen előszabott irányban folytathatja-e a munkát? De ön — mint maga mondja — már előre látta a hibát, és mégis ezt nem fedezte föl az illetékes hatóság előtt, sőt később, az építkezés befejezésekor, a fölülvizsgáló (super colaudáló) bizottság előtt szóval és írásban el is vállalta a felelősséget, a mire önknek a bennlevő kauzióját kiadták.

Hat ki a felelős? Ön maga mondta, hogy ön. S mit firtatót mást az a cikk, mint ezt az önmaga által már régen eldöntött kérdést. A fe-

lelősség megállapítása pedig nem vág eléje semmiféle vizsgálatnak, mely a bűnöst keresi; tehát az a cikk nem befolyásolhatja a hibászt kereső vizsgálatot.

Hát ki a tisztességtelen? Sem mi, sem ön. De ön mégis valami. Szeleburdi fráter, a ki elhamarkodásában még a saját bíróját is, ki az úgy vizsgálatával van megbízva, sértégetti, mikor azt tételezi föl róla, hogy egy bírlapi cikk befolyásolni képes az ő ítéletét. Ezt a sértést is, a bírói kar helyett, visszautasítani erkölcsi kötelességünk.

A „Pécsi Figyelő” szerkesztősege.

HIREK.

— (József főherczeg városunkban.) Tegnapelőtt este a Budapestről jövő gyorsvonattal érkezett meg Pécsre József főherczeg legidősebb fiával József Ágost főherczeggel, hogy részt vegyen az itt tartandó honvéd záró hadgyakorlatokon. A pályabázisú város és megye egyházi és világi notabilitásai fogadták ő tőnségeit, közöttük Dulauszky Nándor megyés püspök, Kardos Kálmán főispán, Aiding er János polgarmester, Walter Antal oldalkanonok, Bartoságh Imre megyei főjegyző, Lechner Gyula rendőrfőkapitány stb. és az itt időző tábornokok, valamint a Pécsért állomásozó ezredesek. Úgy az állomásnál, mint a vasúti út egész hosszában nagy néptömeg várta és eljentezte meg a magas vendégeket. József főherczeg fiával és a kíséretében levő Fejérváry br. hovádelmi miniszterrel, a rezidenciába hajtatótt, hol este 8 órakor volt a vacsora. Az asztali zenét a helybeli katonazenekar szolgáltatta, mely a püspöki kertben helyezkedett el. Pénteken reggel 8 órakor kocsizott ki a gyakorlat színterére, a honvéd delben érkezett vissza a püspök által rendezett diszebédre Fejérváry miniszter a hadgyakorlaton nem vett részt. Pénteken delben tisztelgett a főherczegnél Vasary Gyula tüzoltóparancsnok, hogy a főherczeget a díkzarosultak javára rendezendő tüneményre meghívja. A főherczeg sajnálatát fejezte ki, hogy az estén nem jelenhet meg, mert még ma reggel a gyorsvonattal Budapestre utazik.

— (A pécsi restaurált székesegyház megtekintésére) a napokban lejött a Schmidt Frigyes báróknak, a székesegyház építőmestertanár fia és Schaffer darmsztáji udvari tanácsos, a ki Schmidt Frigyes építőnek kebelbarátja s mint ilyen Schmidt egyenes kérésére jött el hozzánk, hogy megtekintse barátja

sok öröm is, — a levelek sötétebbek lesznek és itt-ott le is hull egy a földre.

— Anyám — uttoggja a beteg fiu — a levelek hullanak, szomorú látvány!

Az ősz meghallja a fiu szavait és szánakozva hinti a legszebb sugarakat a bokorra, úgy, hogy aranyos díszében ragyog.

— Nézd gyermekem — mondja az aggódó anya — mily szép most a bokor!

— Nagyon szép — feleli a fiu és sötét nagy szemével almadozva néz ki — és ha majd ismét viragozni fog s én is egészséges leszek, majd játszom veled, nemde?

— Minden bizonyony gyermekem. — Uttoggja az anya könyv-közl elfoltott hangon.

A halvány fiu játszott a napsugarakkal, melyek terítője fölött rezegtek és arcát szelíd mosoly dicsőítte.

Az anya kebléhez szorítja gyermekét, gyöngéd csókkal borítja homlokát. A fecskék haikkal csicserogva vonulnak el, mintha attól féltek volna, hogy haborgatják őket.

De vissza-visszajönnek, mintha nem bírának elvalni a barátságos háztól; mintha nehe-

zűkre esnek a válás e jó emberektől. Vajjon sejtik talán, hogy jövő tavaszal csak a magányos anyát fogják viszontlátni?

* * *

A nap korábban nyugszik le. Nem úgy, mint nyáron, ragyogó pompával és fényvel árasztva el a felhőket, most bitor köpenyében burkolózik és vérpiros sugarait az őszies erdőre hinti, mely végső színében ragyog és égni látszik elhaló csókjai alatt.

Válni! ez földüknök örökké tartó jelszava!

A keskeny erdei úton két alak némán halad egymás mellett. Pedig igen sok mondani valójuk lenne egymásnak, de a válás pillanatában az ajk elnémul s a szív beszél hangosan. Csupán a száraz levelek ropognak lépteik alatt és a csorgó patak az elmúlt tavaszi örömeiről beszél.

— Margitom! — szólal meg végre a férfi, kinek vonásait a sajnó fájdalom fátyola borítja. — E helyen váljunk el. Itt a csörgő patak partján, midőn a csipkebokrok virágoztak, vállá meg ajkad, hogy szived az enyém. Ott, hol életem legszebb pillanatát élveztem, a válás

kevéshé fog fájni. Egy egész évre kell válnunk Margitom.

Ezzel megfogja a fiatal leány kezét és gyöngéden néz szemei közé.

— Oh! — sóhajtja Margit könyes arcát keblére rejtve, — vajjon el fogom-e viselhetni e vást?

— Ne sirj kedvesem! — feleli az ifju, csókjaival borítva barna fűrtjeit. — Ha egy év múlva visszajövök, többé nem válunk el. Nőmmé leszel!

Az országot felől hallatszik a postakocsi zörgése, a kocsis ostarának pattogása félszen hangzik a csöndben.

— Most már menned kell! — mondja a fiatal leány remegve. Aztán reszkető kézzel szakít egy szál halvány nefelejtest és kedvesének nyújtja.

— Hadd szóljon helyettem e virág! — uttoggja.

Aztán még egy ölelés, még egy csók — és vege!

Margit sokáig állt egy helyben, utána nézett kedvesének, valahányszor előbukkant a fák

nagy művét. Az előkelő idegenek mindketten Dula n s z k y püspök vendégei voltak. A templomot, mely most már végbefejezéséhez közel teljes díszben pompázik, szerdán dél tájban tekintés a két vendég Dula n s z k y püspök, Walter Antal oldalkanonok, Hinka László püspöki jogtanácsos, Mendlik Ágoston apát-plebános és kisebb, intelligens társaság kíséretében. Behatóan megtekintették a templom minden egyes részét s annak szépsége a legmélyebb benyomást tette rájuk. Majd a nagy orgonát hallgatták meg, melyen a püspök kívánsága folytán Jak sch Ede orgonaművészünk több nagyobb orgonadarabot játszott ismert virtuozitásával.

— **(A mohácsi sziget elöntve.)** A gonosz sejtetem beteljesült. A dunai töltés Duna-Szekesd alatt esőtűrőkön reggel 40 ölnyi hosszúságban beszakadt s a Duna zavaros vize most már föltartóztathatatlannul rohan a földekre s a mohácsi Margita szigetre, melynek művelés alatt álló területeit mindinkább sörprik végig a mocskos habok. A püspöki birtok rövid idő múlva teljesen víz alá kerül. A töltés átszakadásának oka a roppant magas vízállás, mely 17 centiméterrel haladja meg az 1876-iki — tehát eddig legmagasabb — vízállást. A töltés átmedvesült s utóbb meglazulva nem volt képes ellenállani a reogeteg víztömeg erejének. A mohács-kölkédi gát, melyet szintén nagyon féltének, még erősen áll.

— **(Halálkozás.)** Özv. Kraitschekné született Riegert Regina e hó 16-án, 50 éves korában elhunyt Pécsen (Lánca utca 9. sz.).

— **(Választási mozgalom a jogakadémián.)** Nagy a mozgalom a jogászok körében. A megkezdett tanév élénkítésére szolgálat korteskedések, melyek az olvasókori előnökség jelöltjeire irányulnak, napról napra igazodtabbra teszik a kérdéseket. Ugy estenként nagy csoportokban gyülekeznek össze a főutcai aszfaltra a piros- és fehér-tollasok: amazok Buzás László egyéves önkéntes és III éves joghallgató, emezeket pedig Parragh Antal IV. éves joghallgatók élteve. A rábeszéléseknek, apró kortesfogásoknak se vége, se hossza; mindenki igyekezik hasznát venni ékeszölési képességének pro et contra, a kalap vagy cizli-der mellé dugott tollnak megfelelően. A szokásos partestélyek sem maradtak el: kedden a Parragh-pártiak a nemzeti sörösarnokban, szerdán pedig a Buzás-pártiak a Scholz-sörösarnokban ürtettek a poharakat jelöltjük egészsé- gére és saját maguk fölétekítésére, a mit ugyan nem közzöntek meg azon utczák lakosai, melyekben hazatértükben végigvonultak. Ha a józások az ilyen es-us bűbűndit alaposan felhasználják, bizony nem igen szeretik téltségre korhozható hangszálokat! Nagy szeretet jai szottak ezen hangszálokat-kezelő kortesnők, melyekben a partok költői mudeut fölhalmoz-

mögül, míg vegre eltűnt. Margit hazament. Míg gondolatokba merülten haladt, könyei nem folytak többé és szive megnyugodott. A levelek ugyan hullottak a vén cserfaól, az ősi szél elsodorta; de remélheti a tavaszt, mely ismét visszaadja lombjait. Mivel pedig az ősz megszánta a fiatal leány fájalmát, elmeséli neki, hogy a fájdalmas elvas után virradni fog a viszontlátás napja. Uj reményekről, uj örömköről regél:

„Nem a virágok fája,
Ha valik az agtól,
Ezen marad a seb,
Érte is ez gyaszol.

A virágok vidam szellők kelnek,
Isten hozzád szép fiatal gyermek.”

* * *

Az ősz nagyon előhaladt, de még most is vannak verőfényes napjai. Néha úgy látszik, mintha ég és föld a megdicsőítés ünnepeit akar- nának ülni, mielőtt a természet téli álmára készül. Mily enyhe a verőfényes levegő! Mily gyengé- den borítja az ősi lehelet az utazó erdőt! Mind egyik levél aranyfényben ragyog, a rét és ősi vetések zöldelnek

tak, a mi csak saját jelöltjük és pártjuk elő- nyére, s a más pártbeliek határyára szolgál- hat. A választást magát jövő szombaton, e hó 27-én fogják megtartani, a mikorra már vissza- érkeznek Budapestről azon jogászok is, kik önkéntesi minőségben a tisztvizsgálat letévése miatt időznek ott. A választás eredménye nagy- ront kétséges, a mennyiben mindkét párt kö- rülbőlül egyenlő számú hűvekké rendelkezik.

— **(A megye az új színházért.)** Emilve utó annak idején, hogy a megye tör- vényhatósága is hozzá kíván járulni a Pécsen építendő új nemzeti színház költségeihez; még pedig akkor 50 ezer forintnyi összeget emleget- tek, melyet akár gyűjtés útján, akár közigaz- gatási uton szándékoztak megteremteni. A szép remény kezd megvalósulni. Mintén a kiküldött gyűjtőívek nem érték el a czéltott eredményt, a megye állandó választmánya bétfői ülésén el- határozta, hogy oly javaslatot terjeszt a legkö- zelebbi közgyűlés elé, mely szerint az vessen ki a megye közönségének 30 forinton fölüli adózó részére, arány szerint, öt éven át 1% pótdót. Ez a pótdót — a tavalyi adót véve alapul — kitesz 8765 f. 02 krt.

— **(A legtöbb adót fizetők listája a városnál.)** Pécs sz. kir. város tör- vényhatósága közhírré teszi, hogy a legtöbb adót fizetőknek a m. kir. adóhivatal által szerkesz- tett kimutatása a netalan szükséges fölszám- lások megtehetése végett f. évi szeptember hó 18-tól egészen 25-ig terjedő nyolc na- p alatt, köznapon reggeli 9 óratól déli 12-ig s délután 3 óratól 5-ig, vasárnapokon pedig reggeli 9 óratól déli 12-ig, a városi fő- jegyzői hivatalban betekintheők s ezen idő alatt a fölszámolásokat ugyanott megtehetők. Az igazoló választmányok f. évi szeptember hó 26., 27. és 28-ik napjain köznapokon délutáni 3-tól 5 óráig, vasárnap pedig délelőtti 9 óratól 12-ig a városi tanácsház főjegyzői helyiségében tar- tandja ülésit, — a mely ülések tartama alatt mindazok, a kik a törvény 26. § alapján ös- zes egyenes allami adójuknak kétszeres számba- vételét igénybe venni kívánják, — az igazoló- választmány előtt szóval, vagy írásban jelent- kezhetnek, mert ellenkező esetben az adó kétszeres beszámításának kedvezményétől ezen egy alkalomra elvesnek.

— **(A budafai kő párja eltörött.)** Annak a nagy triumfussal beszéllított hatalmas kődarabnak, melyből a székesegyház elé obe- liszk készült, a párját szerencsétlenség érte. A napokban tették kocsihoz, hogy hosszú útját meg- kezdje Buda aról Pécsre. Meg is indult szépen a szállító kocsin, melyet ezúttal nem a duna gőzhajózási társaságtól kértek, hanem a püspöki uradalom szolgáltatta. Alig haladt azonban a súlyos kőkolosszus néhány kilométert, midőn út-

közben egyszerre csak megroppant a kősi, az első jobb kerék szétrögyött, a nehéz kődarab a földre zuhant és derékban ketté törött, úgy, hogy a követ most már arra a czélra, mire szánya volt, nem használhatják. Uj párját kell hat ke- resni a szerencsésen beszéllított első kődarabnak, a mi bizony sok nehézséggel fog járti; mert temérdek földet kell leásni a bányában, a mig hasonló nagy darab kőre akadnak.

— **(Phylloxera által lepett szőlők.)** Dező Miklós szőlőszeti vandorantató leg- utóbb Viszló és Kis-Hársány községek szőlőiben konstatalta a phylloxera jelenlétét.

— **(A rendőrség újjászervezéséről)** hoztuk hírt a hónapokkal ezelőt. A ter- vezést most a rendészeti bizottság tovább írti és kezdi valósitani. Legújában tartott ülésén tárgyalás alá vevén a kérdést, elhatározta, hogy a tanácshoz — a közgyűlés elé leendő javas- lattal levet — oly értelmű előterjesztést tesz, melyben a rendőri legénység létszámának 40-re emelését, a tanács által különféle hivatali és nem hivatali teendőik végzésére fölszámolt rend- őrnökök e szolgálat alól való kivonását és ren- des városi szolgák által leendő helyettesítését sürgeti. Ez által a 40 rendőri tisztán a rendőri szolgálatra lesz fölszámolható. Ezen kivált kívánatosnak tartja, hogy a legénység két osz- talyra osztszassék, melyben az I. oszt. rendőrök 30 firt, a II. oszt. rendőrök 25 firt fizetést é- lvezzenek. A rendőrségi egyenruhának a buda- pesti minta praktikusabb módosításával, a modern következményeknek megfelelő atalakí- tását is javasolja a rendészeti bizottság.

— **(Uj dr.-ok.)** Taizs Károly, pécsi vég- zett joghallgatót a kolozsvári egyetem szigorló- bizottsága az állam tudományok tu- d o- r á v a v a t a föli. Taizs Károlyt a debreczeni kereskedelmi- és iparkamara mer régebben ki- nevezte fogalmazóvá, illetve helyettes titkárrá s az uj doktor ez állását most már legközele- bb el is foglalja. — Borsitzky Imre pécsi tör- vénybíróki aljegyzőt pedig ma — szombaton — avatják föl a budapesti egyetemen jogtudorrá.

— **(Oktatás a szénkéneggel való gyéritesben.)** A szénkéneggel való gyérites sikerének mindig több és több példáját hozzak föl a szakértők és laikus tanulmányozók egyaránt. Szőlőszedőink közül is többen, kik az ország szőlős vidékein jártak tapasztalatokat szerzendők, mind azt hangsúlyozták, hogy a szénkéneggel gyériteszt szőlők bemutatás eredményt mutatnak föl. Legutóbb Horváth Antal ügyvéd, ki e téren elismert szaktinktélyi, tanulmányútja közben egy olaszországi utazóval beszélt, a ki szintén íy czé- lólt tanulmányozza a magyar szőlőket, s ez az utazó határozottan állítja, hogy Olaszország- ban a szénkéneggel által nagyon sok helyütt ismét virágzókká tették a szőlőket. Egyébükt közlőfélvő példa erre magának Horváth Géza- nak szőlője, mely szintén olaszur okeszt szénkéneggel által a legdusabb pécsi szőlők egyike. Ezeket azért hozzuk föl, hogy szőlősgazdink figyelmét fölhívjuk egyrészt a szénkéneggel hasznos vol- tára, másrészt arra a körülményre, hogy a kik a szénkéneggel módját elcsajátítani óhajtják, vagy azt vinczellereiknek betanítottai akarják, e czéllól Vasarhelyi Gerő helybiztoshoz fordul- hatnak (Makar-utca, a Krajczár lakत्याa mel- lett), vagy forduljanak Sillay József szőlőbir- tokoshoz, kiknek kiképzett vinczellérfőtől ma eddig is nagyon sokan tanultak meg a szénké- neggel való bánást nemcsak helyben, hanem még vidéken is.

— **(Vásárról eltiltított állatok.)** A f. hó 22-én Batterszéken megtartandó orsz. vásárról Tolna megye alispánja a hasított körmtű állatokat kiltította.

— **(Csődök.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság t. hó 13 atól 15-éig három csö- döt hirdetett ki. Az egyik csődbejutott Schö n Zsigmond pécsi bejegyzett kereskedő üzég. Csöd- bizottsá K a u f m a n n Ferencz tzezi bíró, tömeg- gondnokokká Miltényi Miklós dr. és Áronfy Rókus dr. nevezettek ki. A követelések október 29-éig jelentendők be; a fölösztási tárgyalás november 12-én lesz. Ugyancsak csödbe jutott P l i c h t a Károly pécsi kereskedő. Csödbizottsá S á g h y Vincze tzezi bíró, tömeggondnokokká Székrenyessy Ferencz dr. és Áronfy Rókus dr. ügyvedek nevezettek ki. A követelé-

sek bejelentésének határidejéül október 30-át tűzték ki; a főlásztási tárgyalást november hó 26-án fogják megtartani. — Végül Blau Lipót mohácsi kereskedő ellen mondotta ki a törvényszék a csődöt. Ez ügyben esőbiztosítosa Hannya Elek széki bíró, tömeggondnokokká Áronfy Rókus dr. és Tauszik Emil dr. mohácsi ügyvéd nevezettek ki. A követelések bejelentésének határideje december 1-je; a főlásztási tárgyalást december 10-én fogják megtartani. Ezen esődökön kívül valamely régebbi időből még a következők ellen hirdettek ki a törvényszék csődöt: Schön József viszlói, Schwarzcz Adolf maissi, Wertheimer Géza maissi és Löffler József pécsi kereskedők ellen. — A esődöknek ezen nagy sokasága mindenesetre igen elszomorító jele a kedvezőtlen kereskedelmi viszonyoknak.

— **(A székesegyházi énekkar)** kebelében turesedben levő allások közül a székeskáptalan — mint értesülünk — csak egyet töltött be a nemrég megtartott énekróba alapján. A bassista állomásra állítólag Risner tolmácmegyei tanító nevezetett ki; a tenorista állásra azonban új pályázatot hirdettek ki, a mi pedig valószínűleg ismét meddő marad, mert 500 és néha ny forintokért nem fognak kapni jóvalót tenorénekest, a ki a természet adta kincsét másutt bizonyára jóvedelmében tudja értékesíteni.

— **(Jutalomdíjak szép lovakért.)** A földművelésügyi m. kir. miniszterium engedélye folytán Baranyavármegye lötenyészeti bizottsága szeptember hó 28-án d. e. 9 órakor Pécsen, a budai külvárosi vásártérben lötenyészeti jutalomdíjazást tart. Díjak: I. szoptató csikós kanczák után: 1. Egy díj 5 drb 10 francos arannyal. 2. Két díj 3 drb 20 francos arannyal. 3. Három díj 2 drb 10 francos arannyal. II. 3 éves kancza-csikók után: 1. Egy díj 4 drb 10 francos arannyal. 2. Két díj 3 drb 10 francos arannyal. Ezen díjak esakis földműves-tenyésztőknek fognak kiosztani, míg a vagyonosabb, vagy magasabb társadalmi osztályhoz tartozó tenyésztőknek a bemutatott anyag kiválóságához képest a miniszterium által a bizottság rendelkezésére bocsátandó arany, ezüst és bronz-oklevél adatik. Főntekben túl és pályázaton kívül kiváló mén- és kancza-csikók is esetleg figyelembe fognak vétetni. A megye alispánja felkéri a vármegye összes lötenyészőit, hogy saját tenyészettét, fent körülírt állataikat a kiírt időben s helyen minél tömegesebben mutassák be.

— **(A somogy-szob-barsai helyi-érdekű vasút)** műrendőri bejárása heftőn tartott meg. A bizottsági vonat mindjárt az első állomáson, Nagyatádon, mosárlóvággyal, zenével s óriási lelkesedéssel fogadtattott, a további állomásokon is nagy örömmel és szép, magvas szónoklatokkal üdvözölték a bizottságot. A vasút Somogy-szobból indulva, Nagyatád (Lábad), Görgeteg, Visonta, Csokonya, Tarúcska állomásokkal érintve Barsestlepen leli végpontját; hossza 47 km. A pályá, de különösen magas építményei csinosaság által tünnek ki. A bizottság a vasutat minden tekintetben kifogástalannak nyilvánította. A vasut e hó 17-én adott át a közforgalomnak.

— **(Uj fogorvos.)** Morgenstern Gyula János, fogorvos, Asztalos János pécsi ügyvéd vőfarsa, ki ezelőtt Aradon működött, Pécsre tette át lakását. A nevezett fogorvos, míg műterme a Széchenyi-téren, a „Bazár“ épületben berendezve lesz, a vidék nagyobb helyeit látogatja meg. Ajánljuk őt a fogtájas miatt szenvedő közönség figyelmébe.

— **(A mi honvédszántisztjeink lövészene N.-Kanizsán.)** E hó 14-én, vasárnap délután tartotta Nagy-Kanizsa a m. kir. 3-ik honvédelvasdandár tisztikara lövészeneit, melyet mindvégig Kanizsa és vidékének közönsége nagy érdeklődése kísért. A versenyben a tisztletdíjak nagy részét a Pécsért állomásozó 8. huszárezred tisztjei vitték el. A versenybíróaság következőleg alakult meg: Csepei Zoltán Elek tábornok, Svastits Benó főispán, Schlippenbach István gr. és Teinmann Viktor ezredek. Kardos Kálmán levélileg mentette ki magát. A verseny első pontját a kiválóan érdekes akadályverseny képezte, melyen Pálffy Imre 8. ezredbeli hadnagy „Kaján“-jával kitűnő elsőnek érkezett be a 3500 m. hosszú pályán, meggyerve Schlippenbach ezredes által ajándékozott 300

frt értékű, ezüst helyűlt damask-kardot. Jó második Lux Ödön 10. ezredbeli hadnagy „Luczák“-ja (Keszthely város díja: ezüst vadász evő-készlet); 3-ik Kovács Kázmér 7. ezredbeli hadnagy „Jaték“-a (ezüst dobány-szelence); 4-ik Koller Ödön 7. ezredbeli hadnagy „Suhancz“-ja (ezüst serleg); 5-ik Csigó Kálmán dandártörzsbéli hadnagy „Futár“-ja (lovagló-pálcza).

E verseny alatt szerencsétlenség történt. Perényi Ödön br. hadnagy „Tromf“-u névű peje ugyanis, mely pedig határozott faviorit volt, az ötödik akadálynál, nem vevén észre a természetes gyepek sánczot, elbukott s magával rántotta lovasát, ki eszméletlenül terült el a földön. Az orvosok rögtön segítségére termettek a népszerű fiatal hadnagyoknak, ki két napig önkívületi állapotban feküdt a kanizsai kórházban; ma azonban már minden veszélyen túl van. Az a hír tehát, mintha halálos sérülést szenvedett volna, valamint az a híresztelés, hogy úgy esett le a lóról, minden alapot nélkülöz.

A második pontot képező gátversenyben (2500 m. távolság) Próbáld Ferencz hadnagy „Jakobinus“-a vitte el az első díjat, Bogya Kornél tiszthelyettes „Lassu“-jával másodiknak érkezett be.

A versenyek legkimagaslóbb pontja volt a harmadik, az akadályverseny (4000 méter hosszú pályán), melyhez József Főherczeg egy aranyórárt láncczal, Pécs város a pedig az általunk is ismertett szép ezüst serleget ajánlott föl tiszteletdíjjal. Az előbbt Pálffy Imre hadnagy vitte el, Kálmán Frigyes alezredes „Harmat“-ját lovagolva, melylyel elsőnek érkezett be. Másodiknak Koller Ödön 8. ezredbeli hadnagy érkezett be „Martha“-u névű lován s ő nyerte el Pécs városa díját. Harmadik Csigó Kálmán hadnagy lett Schlippenbach ezredes „Mókány Bercezi“-jével, kit csak az utolsó akadálynál győzött le Koller „Martha“-ja. Csigó a Kanizsa város díját, 300 franknyi aranyozott ezüst dobány-készletet nyerte el. Negyediknek Vaszary 7. ezredbeli hadnagy jött be Perczel alezredes „Cseres“-ével megnyerő Beniczky százados ezüstszelencéjé.

A dandárbéli alisztiek számára rendezett vadászversenyen (távolság 2500 m.) Szommer altiszt (8. ezred 4. század) érkezett be elsőnek, ki egy ezüst órát és 3 drb 10 frankos aranyat kapott jutalmul.

A tiszti tulajdonosok gátversenyén (2000 m.) Fejérváry Géza százados vezette be elsőnek „Hetykéjét“ (Zalavármegye díja), Csigó hadnagy igen jó második volt Schlippenbach ezredes „Esperanza“-jával (ezüst dobány-szelence), 3-ik Siráky hadapród a Tantossy Sándor főhadnagy „Ilona“-u lován; 4-ik Világhy 8. ezred. hadnagy Kálmán alezredes „Oiga“-u lován (díj: a tisztikar által följajánlott arany Szent-György tallér).

A dandárbéli legénység második vadászversenyén (2500 m.) Bencze 8. ezred 5. századbeli közhuzar vitte el az első díjat.

Az utolsó pont a tiszték és hadapródok vadászversenye volt, melyen a 4000 m. hosszú pályán Világhy Márton 8. ezred. hadnagy tulajdon „Viki“-u pejkanczájával vitte el az első díjat, a tisztikar által följajánlott ezüst korszót. Másodiknak Bauer József 8. ezred. hadnagy „Zivatar“-ja (lovagló-pálcza), 3. adíknak Fejérváry százados lován Kéthelyi József (lovagló-pálcza), 4. adíknak Waldbauer Henrik 8. ezred. hadnagy „Mariska“-u lovával jött be (60 frank értékű arany szt. György tallér).

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.+))

Nyílt kérelem a tekintetes városi főkapitány urhoz.

A fúteza aszfaltozása, régi vagyaink egyike, megtörtént. Ehhez a beteljesedett vágyunkhoz azonban szorosán hozzá tartozik ama vágyunk is, hogy a fúteza aszfaltját esti sétáinkra felhasználhassuk. Ha estenden kíséreltük a tek. főkapitány ur a fútezára, azt látva, hogy ott 6 és nyolc óra közt száz és száz ember élvezi a hivatalos óra utáni sétáidőt; ott találkozik naponta az intelligencia; ott van a valódi „Pécsi társaság.“

*) Ezen rovat alatt megjelentek nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Ugy vagyunk nevelve, mi „czibil“ emberek, hogy anyni polgárt egy tömegben nagy hatalomnak tekintünk s mint ilyen nagy hatalom bosszúsággal tölt el bennünket az, hogy sztáinkat a különféle fogatok „trabaja“ megzavarja. Ugy szagudnak ott a magánfogatok s a fiakkerek a sűrű tömegben s olyan követelő módon riasztják szét a közönséget — egy cseppnyit sem lassítva meg a lovak futását — hogy ez már végre is föllingerl a csendes polgári kedélyt.

Hát az a kocsiúzó ember valami mennyei fölsőbb potentát, s egyáltalában nagyobb ur, mint a földön járó gyalogos ember? Hat annak az egyetlen kocsiában ülőnek — ha már annyira korlátolt — nem lehetne valahogy megmagyarázni, hogy száz-kétszáz ember valamely nagyobb tiszteletet követel, s elvárja, hogy köztük lépésben kajtasson akarki fia! Maga a fölszemes király is lépésben hajtat, ha ennyi ember között kell elhaladnia! Csak a mi kocsiúzó uraink nem tudják, mi a közönség iránt tartozó figyelemesség.

Kérjük tehát a tek. főkapitány urat, hogy — bár a fiakkerek elég tisztességesen bűnnek el veltünk s többnyire lépésben hajtának el köztünk, — mégis úgy a fiakkereknek mint a magánfogatoknak szigorúan tiltsa meg a fútezan esténként, midőn ott a nagyközönség sétál, nemcsak a gyors hajtást, hanem még a lassu trabbot is és rendelje el, hogy ott a jelzett időben esakis lassu lépésben haladjanak el. Egy-egy rendőrt pedig, az aszfaltos fúteza két végére, mindenesetre kérjük, hogy különösen a magánfogatokat minduntalan figyelemzessék a lépésben való hajtásra.

Tejjes tisztelettel

Több esteli sétáló.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* A „Divat-Szalón“ a magyar irodalom legdrágább, legértelmesebb s legelőcsőbb szépirodalmi divatlapja negyedik évfolyamát kezd meg azzal a pompás és tartalmas számmal, melyet október elsején ad ki. Divat-része remek kivitelű rajzaival, érthető, magyaros leírásaival s a divatos kézümmunka állandó szakavatott tanulmányával, úgy a külföldi, mint a hazai divatlapok fölött áll. Szépirodalmi része pedig bármely nagy szépirodalmi lappal alja ki a versenyt. Költeményeket, elbeszéléseket, tarczákat elsőrangú íróktól közöl, fordításai eddigelő a francia, orosz, olasz, angol, új-görög, német stb. irodalomból mutatnak be sikerült közleményeket. Októberi száma Gyarmathy Zsigmondétól kezd egy hosszabb elbeszélést, költeményt Sully Prudhomme-tól, Radó Antal műfordításában stb., továbbá találkozunk benne F. Gyujtó Izabella, Nogáli Janka nevével. Ismerteti a fővárosi élet nevezetesebb eseményeit, s állandó rovatot tart arra, hogy olvasói egymás között is kicserélhessék gondolataikat. S ha e dús tartalom mellett fölemlítjük, hogy a „Divat-Szalón“ előfizetésre a egész évre csak 6 frt, méltán fölvihajtuk rá a t. bolygóközönség figyelmét, melyet a „Divat-Szalón“ teljes mértékben megérdemel. Előfizetések postautalványon a „Divat-Szalón“ kiadó-hivatalába (Budapest, Gizellertér 1. sz. Haas palota) intézendők.

VEGYESEK.

A hol étvágyhiány, rossz szájj, izsapos nyelv, bőfűgés, s a gyomor tájékon nyomás által jelentkeznek az emésztési zavarok (székrekedés), a gyógyszerárakban 70 kr. kapható valódi, Brandt Richard gyógyszerész féle svájci labdacok használata azonnal javulást eszközöl.

CSARNOK.

Az estike.

Virágregre. Irta: Karay Anna.

(Folytatás.)

Nézem, nézem és gyermekszivem elszorult valami névtelen faldától, keblemre tettem kezemet s olyan epvedé kértem azt a fényes légalakot: — oh vigy az árva kis leányhoz engem is, hiszen lásd, engem sem szeretnek idelelni!

Olyan szelíd, olyan csendesen nézett könyves szemembe és nekem e csendes mosoly, e fohszas, dejes tekintet, úgy éreztem, szárnyat növeszt; lassan lebegve repültem felé, áthatva valami szédületes boldogságtól, de midőn már közel jutottam hozzá, egy lobbanással kialudt a holdvilág, elsötétült a dicsfényes alak és én vérző tagokkal a földön hevertem.

Ez volt első utam felé.

Eltűnt a gyermekkor s ifjkorom nemtője is csak az maradt, az ábrándjaim tárgya, álmaim központja, az a dicsfénytől övezett légalak, az a semmi, a kit csak az én szemem látnak oda-fünn, ki csak az én beteg lelkem képzeletében él.

Egy ismerős ifjú leányt temettek ma s korpóját kikísértem én is a temetőbe. — Midőn hazá tértem, a hold már fönn volt az égen fehéren, hidegen.

Álmodozva néztem a földön remegő hideg sugarat, az égen ragyogó hideg nagy csillagot s szívem fája szorult el.

Majd ha én meghalok, síromra is ily hidegen fog e nézni? Nem rezdül e meg benne valami, ha majd fölúj az ég csendesen és tekintve engem nem talál, engem, kis földi bolygót, ki olyan hiven futott utána? Oh igen, igen, keresni fog engem a szép, búbijós holdvilág! — Fehér sugara beoson szobácskám ablakán, hol nyugton fekszem már halotti agyamon, csendesen megérinti arczomat, de a zárt szem nem nyílik föl többé reá; megcsókolja tagyos ajkaimat s azok nem mozdulnak meg többé sóhajtól; élesztergi jéghideg szívemet, de annak nem lesz többé számára dobbanása. Valjón megrezdül-e a szíve akkor?

Szíve, szíve, hiszen nincsen szíve. Hiszen nem él, érező lény, egy fénygolyó, egy dejes fényű csillag, mely nem érez, nem gondolkodik és nem bír tudatával annak, hogy létezik.

És mégis, mégis hogyan szeretem őt! Ott leun hat lábnyi mélyen is megérezem, ha síromra hinti sugarát, nem nyughatom, nem alhatom, az a tünde, hideg sugár kiesel, fölvozn a sírból s nekem onnét is föl kell jönnöm, hogy láthassam, hogy nézhessem örökké.

Hjalmar kezében becsukódott a könyv, fősóhajtott fájdalmasan:

— Szegény, szegény kis betegem!

Aztan ismét fölnyitotta s ott, a hol az aranysegélyű lapok fölnyitak, tovább olvasott.

Ma holdtőle van. Nem akarom lefeküdni, oda ültem az ablak elé s szegény kis öcsém, ki úgy óv, úgy félt a holdvilágtól, oda ül mellém és megfogta kezemet, hogy ne érhessem semmi baj.

Hallgattunk mind a ketten. A szegény gyermekem végre álom vett erőt, feje lecsuszott az ablak vankosára, aludt nyugodtan, édesedten.

És nekem e csendes, holdvilágos magányban, hallgatva a fak elhaló susogását, nézve a teljes fényű holdba, testemen, lelkemen erőt vett az a kóros ábrándozás, melyből nem tudnak kigyógyítani az orvosok.

Káprázó szemmel, szédelő fövel bántam a magasba.

Bántam hosszan, sokáig. Végre úgy tettem, mintha megrezdült volna szemem előtt a vakító fénygolyó s onnét egy vékony, ezüstös sugárszál reptülne ablakomba, mint midőn a sötétbe valami kis nyíláson áttör a fény. Ámulva néztem.

Nőtt a sugárszál, egyre nőtt, elfoglalta egész ablakomat, mintha a holdtól hozzám fényes, áttetsző fátyol leit volna kifeszítve. Nem tudtam nézni, eltakartam arczomat.

Midőn újra fölneéztem, kaprázatos fény volt szobámban s a lengő ezüstös sugárhidon egy fényözve alak lépett be hozzám. Oly ismerős volt. Láttam, sokszor láttam lelkem szemével ezt a csodaszép, jóságos arczot, ezeket a menyneien szelid tekintetű szemeket, a milyent hasztalan keresnék lenni a földön.

Hosszu ezüst palást födte vállait, ezüst korona simulat ezüstfényű fülcire, — ép mint dajkam meséiben.

És én néztem őt elámulva, remegve.

A tünemény megszólalt.

— Lejöttém hozzád, nem tudtam maradni, könyves szemed lecsalt, mi fájt neked?

— Most semmi sem — rebegtem csendesen.

— Mit óhajtasz? mi vágyad van teljesületlen? — megadom neked.

— Most semmi sem — ismételtem susogva.

— Én megadom neked, a mit óhajtasz. Mi boldogít? gazdagság, rang, hírnév, dicsőség, csendes családi kör? Adjak-e tündér palotát, vakító drágaköveket, fényt, csillagot, hogy bámulatodra járjon a világ? vagy adjak kis szerező lakot, feeskéféskész ereszt, virágos ablakot és egy hiven, forrón szerető férfit? Moud, mi az óhajod?

És én néztem menyneien jóságos dicsfényes arczát és nem éreztem vágyat kincsek után, nem éreztem vágyat feeskéféskész kis ház s hiven szerető emberi szív után. — Összettem keblemem remegő kezemet s kimondhatlan vágygyal sóhajtam:

— Csak téged, téged láthassalak örökké.

Az ezüstfényes tünemény fejemre tette jég-hideg kezét s halkán susogta:

— Te szeretsz engemet. Szegény, szegény leányka s én nem tudlak szeretni! Szívem hideg, oly hideg, mint a jég.

És keze is, mely fejemem pihent, hideg volt, mint a jég, csak szeméből sugárzott menyneien melegség.

— Csak engemet láthass örökké! Megígérem, — én megadom neked. Jer, elviszlek magammal, elviszlek e fényes sugárhidon föl, abba az alvó, hideg világba, hol én lakom.

És én mentem vele, kezemben tartva jég-hideg kezét, a fényes, lengő sugárhidon az ég felé...

Mentünk, mentünk, már-már elértük a hold udvarát, ekkor egy hangos robbanással összeomlott a hid, a hold s az ezüstfényes alak, előtem pedig minden, minden elsötétült.

Mintha Hjalmar előtt is ezüsthid dőtt volna össze, szédülve takarát el arczát és előtte is minden elsötétült.

— Én szegény, szegény kis betegem! Eltévesztéd az utat, a meny helyett a földre jöttél, mely nem a te házad. Barba né jöttél volna ide soha ebbe az idegen világba, hol oly kemény és tövises a föld s a te hontalan szívedet úgy összevérzi, — maradtál volna kis csillag az egen holdad körül.

— És te szegény, szegény beteg szívem! Eltévesztéd az utat, a föld helyett az égbe törtél, mely nem neked teremtett. Bar né nézted volna olyan magasra, bar né vitt volna lelked röpte anyira, most nem lenne száru id megéve, most nem lennél így összezúzva, szegény, szegény beteg szívem!

— Hjalmar, te sírasz.

Az ifjú pirulva emelte föl kezébe súlydott fejét s fölállt.

— Nem sírok kis Gerő, csak a fíjem nagyon fáj. De ily későn mi hozhatta ide?

— Ah Hjalmar Esztiike nagyon beteg! Midőn magához jött, észrevette, hogy elvesztette kis feketé könyvét s azóta nincsen nyugta. Egész nap azt kerestem s most arra a gondolatra jöttem, hogy talán a kertben vagy a parkban vesztette el. Kérlek hozd a gyertyát és segits keresni.

— Én már megtaláltam. Ime itt van. De Esztiikének nem szabad megdönnie, hogy ez a könyv már idegen kezekben volt, különben még jobban beteg lesz.

— Ne félj, nem mondok meg neki soha.

Szegény Esztiike sebezőgyűnt, de lelke nem, az még betegbb lett az éj után. Környezői kezdtek örülnék tartani és még jobban elkerültek. Szegény gyermek a merre nézett minduntan sugárhidat képzelt, tündérek látott s egyszer midőn este benyitott a várkapulába, hangos sikoltással rogyott a földre. Pedig a mi miatt összeomlott, nem volt egyéb, mint egy szentnek általa már sokszor látott életnagysagu szobra, de a fehér szoborra a magas ablakon beözönlő holdsugár ezüstös fényt szórt, ezüstös fényvel vonta be fehér palástját, fehér koronáját és széles vonalban tört át a templomon, mint egy — sugárhid.

Ettől fogva nem volt szabad neki az ablakok kinézni, a mint feljött a hold, vastag táblákkal zárták be a ablakot s szobaja kulesát minden este, hogy a biztonság nagyobb legyen, kis szobatarsa, Gerő vankosa alá rejté.

Egy ideig csak ment ez így, de nem sokáig. A hold nőtt, egyre nőtt, végre megtelt. Este volt, Esztiikét és Gerőt aludni küldték s a fiu most is szorgosan bezárt ajtót és ablakot. A leányka sóhajta nézte, de nem tiltakozott, eloltotta a gyertyát és ruhástól ágyára dőtt. Nem sokára mély, ütenyszerű lélekezés jelezte, hogy a gyermek mélyen, nyugodtan alszik.

Esztiike lábhegyen hozzá osont s lassan kivette feje alól a kulesot. Dobogó szívvel rohant ki az ajtón, föl a Bastyára.

Virágos leanderfák álltak ott tündéres sötány gyanánt és néhány pad; Esztiike leült az egyik padra, hova teljes fényvel süttött a hold és fejet annak tamlányára nyugoztva, nézett merően, hosszasan a kaprázatos fénygolyóba.

Addig, addig nézte, míg lecsukodtak szemei, míg mély, dejes álom vett rajta erőt.

De a csukott szemhéj, át, az álom ködön keresztül is joi latta ő a holdat, nézte akkor is. Ée álmodó lelke előtt megrezdült ismét az a fényözön, reszkető fehér sugárszál reptül le hozzá.

Nőtt a sugárszál, egyre nőtt... nőtt a dertü az alvó tejarczon... egyszerre megmozdult, fölkelte helyéről... összetette keblén két kis kezét, éghöz emelte arczát és megindult... szegény úgy érezte, hogy a sugárhidon, pedig a szédítő magasba, föl a bastyafalon.

Éghöz emelt arczán tulvilági mosoly derengett, ment, ment előre... hisz a sugárhid végén, a hold glóriában ott állt a fényes tündéralak és ő ré mosolygott, ő ré vart.

Ment, ment a szédítő magasban... már csaknem elérte a toronytetőt... ekkor a leg-szélső köre lépett, mely az esőtől zivatartól megtágit... és szélesben hullt alá.

Egy hang, egy sikoltas nem tört ki a lányka ajkán, estében összetette kezét keblén, mint a ki átülé valakit s arca mosolygott akkor is, — hisz álmodott... álmaiban utóirté fényugras kedvesét s úgy érte, hogy az örömtől szédül.

Elhangzott a tompa zuhanás, esend lett ujra, mint a sírboltban. Ki figyelte volna arra? ha fölébredt is reá valaki, fél felé fordulva ujra elaludt. Csak a fakó fűszalak ébredtek föl körülte, melyeket kiomló vére pirosra festett.

És a fakó fűszál megszánya őt, míg a szép, fényes holdvilág oly érzékellen. Nem áll meg restvetvön virasztani fölőtte, nem áll meg sugárszőkjaival éleszteni, bútalán arczát mely tovább, alig tekintve rá. Mi érdekli ez őt? — Mit tudja ő, hogy a szegény gyermek, ki oly szédítő magasból hullt alá — feje é sietett?... mit tudja ő, hogy azt a halvány leánykat milyen titkos varázs, milyen gyilkos delej tűzi és vonzza hozzá?

Másnap hajnalban, hogy Hjalmar arra tévedt, akadt reá.

Mintha érezte volna legkedvesebbje vesztet, nem szállt álom pillaira, még a nap is aludt, midőn ő mar a kertben sétált.

Szemei a befűgönyözött ablakokra voltak függeszítve, ment, ment előre, ekkor ralépett valamine, lenézett s ott latta Esztiiket haalsapadlan, vérző tagokkal, élettelenül a földön heverni.

Vélőtrázó kiáltással rogyott melléje — és e kiáltásra fölébredt minden ember.

Fölvittek a várba a haidokli leánykat és bevitték a kis kerti lakba az aletit fiút. Nem kerdezte senki: mi történt és hogyan? — miundeuki tudta.

Midőn Esztiikét megvizsgálta az orvos, így szólt:

— Fölsőleges minden kísérlet, legfőbb estig él. Belső zúdosást is szenvedett. Most mar bementek hozzá a szülők és őregebb testvérek is, megsírták, saját kezeikkel kötözték be sebet, tan mégis volt egy szikra s vükben, a mely iranta érezeti, vagy csak szokasból történt az egész.

Esztiike nem szenvedett; kabultan, mozdulatlanul feküdt agyan nem ismerve, nem nézve senkire. Elmuit fel nap, megjött az est és ő még mindig élt.

A szülők és testvérek elhagyták szobáját, igérve, hogy virasztót fognak küldeni, csak Gerő maradt. Őt hiába hivtak az estebédhez, ott maradt tlve Esztiike agya szélén, halvány kis arczát kezeibe temetve és merengett a szürke homályon.

A homályban lassan fény kezdett derengeni s az udvaron a fak csucsát bágyadt ezüst fényvel vonta be a fölöző hold.

Esztiike mereven, mozdulatlanul bántuk ki az ablakon, nézte a fak holdsugras csucsát, nézte azokat a titkon remegő levélkéket — vajjon öröm, vagy bü remegtet-e őket? Szemei mind határozottabb kifejezést nyertek, elmeje tisztult, halkán fölsohajtott.

— Gerő, te itt vagy?

A fiu lázas örömmel hajlott le hozzá.

— Itt. Kell valami édes Esztikém?
 — Igen. Kérlek a ruháimat add ide, aztán teld a karszéket az ablak elé és hívj be valakit, a ki föltöltöztet és odavisz.
 — Az Istenért, mit akarsz? — kiáltá elszűnyedve a fiú.
 — Vigyetek, vigyetek, — kiáltá a lányka keservesen, — oh én itt nem tudok békén meghalni!

És csakugyan oda kellett vinni őt az ablak elé, a vankosokkal bélelt székbe, Gerő pedig lábaihoz tette számolyát és ölébe borulva zokogott keservesen.

— Oh Esztike, Esztike, miért tetted ezt?
 A lányka megsimitotta gyöngéden kis testvére fejét és fűsöhajtott:

— Szegény, szegény Gerőm, nem sokára egyedül maradsz! Ne sirj, nem egyedül, Isten veled lesz. Légy jó, szeresd őt, szeresd embertársaidat, szeresd mindazt, a mi szép és való, csak az ábrándokat kerüld, csak az én példámat ne kövesd. A földön élj, ne eszlégy az égen, lásd meg és kerüld ki a követ és tövist és ne keresd a mennyet túl az égen, hanem igyekezz megteremteni e földön saját magad. Mert hiszen az lehet, csak az ábrándokat kerüld, csak ez utatlan uton ne haladj, a melyen én, haladjt azon, melyen a többi emberek haladnak.

Esztike lehunyta nehéz szempilláit, majd később újra fölveté.

— Hozd el fejem alól kis könyvemet, aztan menj le Hjalmárhoz s mond meg neki, hogy egy percze jöjjön föl, én hivatom.

Gerő elment, Esztike egyedül maradt.

A fák lombján a hold fénye egyre terjedt, a levelek egyre halkabban zizegtek, örömtük vagy bánatuk lett-e kisebb?

A lányka tekintete merengve függött rajtuk, várta a holdat, melynek fényes arca még nem tűnt elő.

— Utolszor várom, utolszor lesem, — susogja halkán, — elfaradtam, elmegyek pihenni. Oh mily édes, édes lesz e fájó tagoknak az örök pihenés! Mily édes lesz aludnom ott fóna a zöld halom tetején, hol már oly régen kijelöltem síromat, a hold remegő sugárszemfödélével leboritva, senkitől nem zavarva, mindenkitől feledve. Áz én szívemet nem fogja nyomni a koszorutlan sírhalom, nem égeti a könnytelen föld, nem értek semmit egyebet, csak azt a síromon remegő szép, hideg sugárszemfödélét. De az fölönv a földből, az kicsal meg síromból is, érzem, hogy föl kell jönnöm, onnét is új életre kelve, hogy láthassam, hogy nezhes sem örökké.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Czáfolat.“ Az ötlet nem rossz, alkalmas is a földolgozásra; hanem ahogy most megírva van, nem alkalmas a közlésre. Ön újabb idő óta folyton egy-ugyanazon versformán nyargal; pedig az a forma nem a legszerencsésebb, mert nagyon köti a nyelvet, a mit elvégre is teljesen békóba verni csak gyakorlott poeta képes. — olyan kezdő verselgető, mint ön ellenben nehézségekbe ütközik, a miket otthagyni megoldatlanul s a vers — nehézkes, szügletes. Dolgozza át más alakban, úgy — hisszük — kedves kis költemény lesz belőle.

Lapfajladonos: Felolós szerkesztő:
 NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

NYILT-TÉR.)*

Gentry.

Ki a biztosítási tereen alkalmazást nyerni óhajt, sziveskedjék ajánlatát „A. Z.“ alatt címezni e lap kiadóhivatalához.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

***** Birtok-eladás.

Vejtben, Pécsből négy órányira

egy szépfekvésű ház,

mely áll 1 szoba, 1 meleg konyka, 2 kamara, jó istálló, szép gyümölcsös és 1 holdnyi udvarkertből, ugy szintén:

egy negyed kültelek,

mely áll 6 holdnyi szántóföld, 3 hold rét, jó szilvás és több aprórb földekből, szabad kézből eladó. A föltelek Waltz Antalnál Vejtben megteudhatók.

Lothárdon, Pécsből 1 és félóránnyira

1 patak-malom rész

eladó. Értekezhetni Egerághon a 136. számú házban arácsenyi Józseffel.

ragyán és nyomban száradó

10 méterhez 1 kiló
 Ár 1 ft. 50 kr

Fed bármily előlvi testest.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLO-FÉNYLAKK

Jelöltővé teszi, hogy a szobát a másolat alatt 1 használattal, hanem, mivel a kellemtelen szag és a lassú, ragadó száradás, mely az olajfestéknek és az olajtaknak sajátja, elkerülte. Kímélte a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a másolást. A pallo nedves tárgyval fölülhető, anélkül, hogy visszafelé fényét. Meg kell különböztetni:

szinezett szobapallo-fénylát,
 sárgasábrnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték föli be a pallo a egyetlen fényt is ad. Eszté egyaránt alkalmasok régi vagy új pallo. Teljesen beföld minden fölött, korábbi másolat s; van azután

tiszta fénylát (szinezetlen)
 új pallokra és parketre, mely csupan fényt ad. Különbösen parketre s olajfestéktől már bomásolt egészen új pallokra való. Csak fényt ad, ondiófora nem fölül el a famutat.

A kivételten megrendesítésk minden városban, ahol raktaak vannak, ide küldendők. Kivétel nélkül tesék és ottunk ingyen és bérmentve küldetnek. A bevaráslánál tesék illi vizgánnyal a edre s a gyári jogre, mivel azt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sok-föld utánaznak és homályos s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak nem felelő minőségben hozak forgalomba.

Christoph Ferenc,
 A valódi szobapallo-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Egyedüli árusítás Pécsben Köszl János-nál.

GAZDASÁGI

FELSZERELVÉNYEK

nagy mennyiségben és jó karban, gépek, nagy számú jármvas ökrök, gulya marha, kitünő fajú és minőségű tenyészjuhok, jó hirben álló ménes eladók: bővebb felvilágosítást nyujt

Baranya Szt.-Lőrinczi nradalom főbérnöksége.

Van szerencsém Pécs és vidéke t. cz. közönségével tudatni, hogy

illatszer gyártmányunk

egyedüli raktárát

ROTH és ROSENTHAL uraknak

átadtam.

Tisztelettel

The Crown Parfumery Company,
 London, Old Bailey.

Minden dohánytösdében és díszárú-büfében.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társai BÉCSBEN.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy miután az egerághi templom dísz festésével elkészültem és ott, egy mind a bakóczyai, kakasdi, hirdi és szegvárdi, valamint a pécsi budai külvárosi plébánia-templom stb. dísz-festésével is a legnagyobb elismerésben részesültem: valamint a

czég és szobafestés

terén is ugyan azon érdemeket szerevezve, jó színrézem és munkám tiszta kivitele és tartósága által e czézből üzletemet úgy rendeztem be, hogy e téren bámi hasonlítottal előnyösen versenyezhetek annál is inkább, minthogy a legelső **bécsi, berlini, stuttgarti és párisi** tanács által készített **szobafestés és fali mintáit** francia és német stílusban nagy választékban beszereztem, mely által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legegyszerűbb szobafestéstől a legújabb munkáig minden igényeknek megfelelethelek.

Templom festéseket, mint eddig is elvállaltok.

A n. t. közönség becses pártfogását kérve, melyet kiérdemelni mindenkor futórekvésem leend, maradok mely tisztelettel

Vadász Béla,
dísz-festő.

Pécsen, József-utca 5. sz.

11707.

tkv. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közönségre teszi, hogy özv. Zwickler Józsefné sz. Zwickler Anna és társai végrehajtási joghatállyal bíró **önkéntes árverési** ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécsen fekvő a pécsi 1697 sz. tjkönyvben 2609, 2610. hszsz. 26sz. hazra, belsőlegre 4000 frt becsárban; ugy a pécsi 1305. sz. tjkvben felvett 5357. hszsz.; a pécsi 1691. sz. tjkvben felvett 5036. hszsz.; a pécsi 1697. sz. tjkvben felvett 5051/a; 5037/a; 5041/a; 5042/b. hszsz.; a pécsi 2865. sz. tjkvben felvett 5356. hszsz.; a pécsi 3409. sz. tjkvben felvett 4038/a; 5358. hszsz.; a pécsi 4447. sz. tjkvben felvett — 5040/0 1. hszsz fekvő-egre összesen és együttesen 12,500 frt becsárban mint kiállítási árban az önkéntes árverési elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi december hó 20-ik napján d. e. 10. órakor a kir. törvényszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megallapított kikérelési áron a ul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%^o-at vagyis 400 forintot és 1250 forintot képzőben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. november hó 1. én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikérelt kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 12. §-a értelmében a banatpéúznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabalyzerű elismervényt atszolgálatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságánál 1890 évi augusztus hó 12. ik napján.

Bugyay Pongrácz.

kir. törvézi ki bíró.

Mindennemű vizi betegség

és annak utóbjai ellen ugymint: sárgaság, tél- és hólyag-katarus, lélegzési nehézség, májhab stb. ellen legjobb gyógyszer a hírneves

Hydropsin

(orvosok által ajánlja)

Grobstein Sée-gyógyszertárában

Gmundenyógyfürdőben,
Felső Ausztriában

egy palacknak ára használati utasítással együtt 1 frt., csomagolva 1 frt 20 kr.

A legelőcsöb, legjobb és kipróbált

Barthelnek eredeti carbolineumával

barására való bemázolás által tartósan megvédett a kerítések, fényterek, raktárak, kocsik, gazdasági eszközök, padlók stb. rothadás, gomba, korhadás és férgek ellen.

1 ko. elegendő 6 □ méterre. Ut-sítás ingyen. Föld-mulhatatlan minőségű jótállás.

5 ko. próbaküldemény 1 frt 50 kr.,
100 ko. 16 frt Bécsben

Michael Barthel & Comp.

Bécsben X., Keplergasse 20.
(Alapt. 1781.)

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,

ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárákat,

önmozgásu,

legjobb védelem

áradás ellen,

patkányokellen,

csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban

szabályozható

töltő-kályhákat,

Caloriférest,

központi fűtéseket,

szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és lap tulajdonosok:

Csukási József és Rákosi Jenő.

A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdektől mellőzésekkel küzdött nemzetünk- és fajunkért, az egyetlen jelszavával: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfőbb-eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A „Budapesti Hirlap” politikai cikkeinek iránya, mint eddig, ugy ezentul is mindenkor nemzeti és a pártérdekektől független. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkeztik. Magyarország politikai és közlelete felől távirati értesítésekkel látunk el rendszer levezetők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben is bír a lap. **„Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobb szervezett hírszolgálatával.** A „Budapesti Hirlap” **Tárcazarovata** a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. **A napirovatokat** kitérő zurnaliszták szerkeztik s e helyi értesítések ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. **Rendőrségi és törvényészkli rovatok** külön-külön szerkeztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat **minden család asztalán.** A **közigazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. **A regénycsarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legelőszerebben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: **A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.**

Vasúti menetrend.

Budapest-Dombóvári vonal.

Uj-Dombóvár-Pécs-Villány-Eszéki vonal.

Főútról lefelé olvasandó				Alútról felfelé olvasandó			Főútról lefelé olvasandó				Alútról felfelé olvasandó		
5403 szem. vonat I. II. III. oszt.	5402 gyorsvonat I. II. oszt.	5404 szem. vonat I. II. III. o. oszt.		5403 szem. vonat I. II. III. oszt.	5401 gyorsvonat I. II. oszt.	5405 szem. vonat I. II. III. oszt.	5506 szem. vonat I. II. III. oszt.	5502 gyorsvonat I. II. oszt.	5504 szem. vonat I. II. III. oszt.		5603 szem. vonat I. II. III. oszt.	5501 gyorsvonat I. II. oszt.	5505 szem. vonat I. II. III. oszt.
10:50	8:00	3:25	ind. Bécs osztrák-m. á. v. pudv. érk.	1:40	7:20	6:05	8:25	2:05	9:10	ind. Budapest m. á. v. érk.	7:55	2:05	6:40
7:00	1:35	8:55	évk. Budapest m. á. v. — ind.	8:40	2:25	10:40	—	—	9:40	„ Fiume — — — — érk.	7:00	—	—
9:05	7:45	12:10	ind. Arad — — — — érk.	3:50	—	5:27	1:49	5:48	1:59	évk. Uj-Dombóvár — — — — ind.	3:01	10:20	1:50
10:48	5:30	8:30	Kolozsvár — — — —	—	—	6:02	2:11	5:58	2:56	ind. Uj-Dombóvár — — — — érk.	2:07	10:05	1:29
—	8:27	1:05	Debreczen — — — —	—	—	3:06	2:32	6:18	3:22	Sásd — — — —	1:40	9:47	1:10
2:08	8:47	1:09	Nagy-Várad — — — —	—	—	2:24	2:40	—	3:33	Bakócsa-Felső-Mindszent — — — —	1:29	—	1:02
10:48	7:46	—	Kassa — — — —	—	8:04	6:05	3:00	6:42	4:01	Abaliget — — — —	1:03	9:26	12:45
8:25	2:05	9:10	ind. Budapest m. á. v. (vend.) érk.	7:55	2:05	6:40	3:14	6:55	4:23	Bukkád — — — —	12:39	9:10	12:28
8:40	—	9:23	„ Budapest-Ferencváros „	7:43	—	6:29	3:28	7:08	4:42	évk.) Szt.-Lőrincz — — — — (ind.	12:17	8:54	12:11
8:49	2:25	9:32	évk. Budap.-Kelenf. (vend.) ind.	7:33	1:45	6:20	3:33	7:09	4:45	ind.) — — — — (évk.)	12:14	8:53	12:06
8:55	2:26	9:35	ind. Budapest-Kelenföld — érk.	7:29	1:44	6:19	3:53	—	5:08	„ Pellérd (megálló hely) „	11:50	—	11:46
9:04	—	9:44	Budafok megálló —	7:21	—	6:11	4:03	7:35	5:18	évk. Pécs (vend.) — — — — ind.	11:40	8:27	11:36
9:10	—	9:49	Budafok állomás —	7:16	—	6:06	4:20	7:45	5:28	ind. Pécs — — — — — érk.	11:10	8:12	10:55
9:30	—	10:08	Érd — — — —	6:58	—	5:49	4:30	7:57	5:38	évk. Úszög — — — — — ind.	11:00	8:02	10:45
9:55	—	10:32	Erosi — — — —	6:34	—	5:26	9:04	9:04	6:44	évk. Villány (vend.) — — — — ind.	9:48	6:50	6:50
10:21	—	10:57	Adony-Szabolcs — —	6:10	—	5:03							
10:35	—	11:10	Szolgaegyháza — —	5:55	—	4:49							
10:51	3:49	11:25	Sárosd — — — —	5:44	12:26	4:39							
11:16	4:09	11:49	évk. Sárobgárd (vend.) — ind.	5:14	12:00	4:10							
3:54	—	—	évk. Szegzárd — — — — ind.	—	3:54	12:04							
11:24	4:10	11:54	ind. Sárobgárd — — — — érk.	5:10	11:59	4:00							
12:08	4:35	12:23	Simontornya — — — —	4:42	11:35	3:31							
12:29	—	12:43	Pincehely — — — —	4:18	—	3:07							
12:45	—	12:58	Hidegkút-Gyöngy — —	4:03	—	2:52							
1:02	5:13	1:14	Szakály-Högyész — —	3:47	10:55	2:36							
1:19	5:26	1:31	Kurd-Csibrák — — —	3:30	10:42	2:19							
1:33	—	1:44	Döbrököz — — — —	3:17	—	2:06							
1:49	5:48	1:59	évk. Uj-Dombóvár (vend.) — ind.	3:01	10:20	1:50							
4:03	7:35	5:18	„ Pécs — — — — —	11:40	8:27	11:36							
9:04	9:04	6:44	„ Villány — — — — —	9:48	6:50	6:50							
10:40	10:40	8:30	évk. Eszék — — — — —	7:50	5:20	5:20							
11:36	—	11:40	ind. Pécs — — — — — érk.	5:18	—	4:03							
2:16	5:53	2:22	„ Uj-Dombóvár — — —	2:41	10:15	1:24							
2:21	5:58	2:27	évk. Dombóvár (vend.) — ind.	2:36	10:10	1:19							
6:00	—	8:15	„ Báltaszék — — — — —	6:50	—	8:47							

J e g y z e t :

Az aláhuzott számok esti 6 órától reggeli 6 óráig terjedő időközöt jelentik.

Mohács-barcsi vonal.

Barcs-mohácsi vonal.

Kilométer	Állomások	Vegyes vonatok				Tehervonat személy-szállítással	Kilométer	Állomások	Vegyes vonatok		
		1	3	11*	13.5*				2	4	6
		I, II. és III. kocsiosztály						I, II. és III. kocsiosztály			
	Csatlakozások.						Csatlakozások.				
	Broód — — — — — ind.	—	11:53	—	11:54		Bécs — — — — — ind.	6:00	7:40	—	
	Eszék — — — — — „	1:47	5:20	—	7:50		Triest — — — — — „	—	8:00	—	
	Villány — — — — — érk.	3:47	6:40	—	9:19		Kanizsa — — — — — „	2:25	5:28	—	
							Budapest — — — — — „	8:25	—	9:10	
—	Mohács — — — — — ind.	3:15	5:32	9:00	8:06	—	Barcs — — — — — érk.	4:46	7:54	—	
13:8	Német-Bóly — — — — —	3:44	6:10	9:33	8:44	—	ind.	5:00	8:30	—	
23:3	Villány — — — — — érk.	4:05	6:35	9:54	9:09	12:8	Darány — — — — —	5:31	9:02	—	
34:5	Trinitás — — — — — ind.	4:22	6:50	10:10	9:48	29:7	Szigetvár — — — — —	6:08	9:47	—	
29:5	Áta — — — — — „	4:43	7:11	10:33	10:09	44:3	Szt.-Lőrincz — — — — —	6:50	10:22	4:45	
54:8	Úszög — — — — — „	4:54	7:22	10:46	10:20	57:5	Pellérd megálló — — — — —	7:14	10:48	5:08	
59:8	Pécs — — — — — érk.	5:34	8:02	11:31	11:06	63:1	Pécs — — — — — ind.	7:25	11:02	5:18	
65:4	Pellérd megálló — — — — —	5:44	8:12	11:41	11:10	68:1	Úszög — — — — —	7:45	11:17	5:28	
78:6	Szt.-Lőrincz — — — — —	6:14	8:37	—	11:40	83:4	Áta — — — — —	8:02	11:35	5:43	
93:2	Szigetvár — — — — —	6:26	8:49	—	11:50	88:4	Trinitás — — — — —	8:33	12:08	6:13	
110:1	Darány — — — — —	7:10	9:17	—	12:17	98:6	Villány — — — — — ind.	8:44	12:21	6:24	
122:9	Barcs — — — — — érk.	7:40	10:00	—	—	109:1	Német-Bóly — — — — —	9:01	12:44	6:44	
		8:16	10:40	—	—	122:9	Mohács — — — — — érk.	9:25	1:00	7:00	
		8:40	11:04	—	—			9:55	1:26	7:30	
		8:55	11:20	—	—			10:19	1:54	7:58	

*) A nyári hajómenetrendnél és a hajózár tartama alatt naponta a 11. sz. vonat közlekedik, míg a tavaszi és őszi hajómenetrendnél a 13.5. sz. vonat fog indítani. Villány-Úszög (Pécs) vonalon azonban az 5. sz. vonat naponta jár. Hajókésés esetén a 11. sz. vonat 10 óra 20 percig várakozik Mohácscon.

Hajócsatlakozás Mohácscon.

- A 2. sz. vonat az Ujvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő póstahajóhoz.
- A 3. sz. vonat a Budapestről Mohácsra közlekedő személyhajóhoz s az Ujvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő póstahajóhoz.
- A 6. sz. vonat a Budapestről Orsovára menő póstahajóhoz és a Mohácsról Budapestre közlekedő személyhajóhoz.
- A 11. sz. vonat a Budapestről Ujvidék-Zimonyra közlekedő póstahajóhoz.
- A 13.5. sz. vonat a Budapestről Mohácsra tavasszal és ősszel közlekedő személyhajóhoz.